

گزارش نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰

برگه شماره ۶۷۴۹ - آباده طشك

دیدگاه کلی

گستره ورقه ۱:۱۰۰،۰۰۰ آباده طشك با مساحتی نزدیک به ۲۶۴۰ کیلومتر مربع و پیرابندی محصور میان طولهای جغرافیائی '۳۰°، '۵۳° و '۰°، '۵۴° و عرضهای جغرافیائی '۳۰°، '۰۰° و '۲۹° در پهنه های خاوری استان فارس جای گرفته است. آرایه‌ی پستی ها و بلندی های ناحیه بسانی است که از بخش‌های جنوب باختری به سوی نواحی شمال خاوری به گونه ای چشمگیر بر بلندای این نواحی افزوده می شود. آن چنان که اختلاف بلندای دشت‌های شمالی نسبت به پهنه های جنوبی نزدیک به ۶۳۰ متر و تفاوت فرازنای بلندی های شمالی نسبت به بلندی های جنوبی نزدیک به ۸۷۰ متر است. بیشینه‌ی بلندا در بخش‌های جنوبی ۲۴۰۰ متر (کوه پیچگان) و کمینه‌ی آن ۱۵۶۰ متر از سطح تراز دریا، وابسته به جایگاه دریاچه های طشك و بختگان است و در پهنه های شمالی بیشترین برقائی نزدیک به ۲۲۷۰ متر در کوه دال نشین و کمترین آن نزدیک به ۲۱۹۵ متر در دشت خالصی است.

ناهمسانی بسیار، در بلندای پهنه های شمالی و جنوبی موجب ناهمسانی نمایان آب و هوایی است، چنانکه کاهش متوسط دما و افزایش میزان بارندگی سالیانه در پهنه های شمالی بگونه ای کامل آشکار است. دریاچه های فصلی و شوربختگان و طشك با روند ریختاری منتج از تکاپوی عوامل زمینساختی و نوزمینساختی پویا در ناحیه که واپسین فاز گسلیدن را می نماید، بخش‌های جنوبی گستره را فرا می گیرند.

از دیدگاه زمینساخت، از بخش‌های شمال خاوری به سوی جنوب باختر گستره‌ی مورد پژوهش، پهنه های ساختاری چون پهنه خرد شده زاگرس (Main Zagros Thrust Zone, Crush Zone) پهنه افیولیتی و پهنه توربیدیتی - رادیولاریتی رخ می نماید. چنین تغییری در زونهای ساختاری هم آهنگ با کاهش ژرافئی نزدیک به ۵۰۰۰ متر در پی سنگ نواحی شمال خاوری است.

از دیگر جلوه های ریخت زمین ساختی ناحیه‌ی مورد بحث، می توان تغییرات فراوان سوی محوری ساختمانهای چین خورده و گسیختگی های عمدی موجود تحت تاثیر سازوکار عوامل زمین ساختی موجود در نیمه‌ی شمالی گستره را باز یافت.

گستره‌ی زمانی واحدهای سنگی محدوده‌ی بررسی شده از پرکامبرین تا پلئیستوسن زیرین است که این واحدها در پاره‌ای مناطق توسط نهشته های کم ستبرای پلئیستوسن بالائی و هولوسن پوشیده شده اند. برونزدهای پرکامبرین به صورت دیاپیرهای نمک در بخش جنوبی ناحیه نمود یافته اند.

چینه نگاری

رخنمون واحدهای کهن تا نهشته های جوان کواترنر در گستره پوششی ورقه ۱:۱۰۰،۰۰۰ آباده طشك به تفکیک پهنه های ساختاری - رسوبی چنین است:

پهنه زاگرس

پرکامبرین - کامبرین (؟)

سری هرمز - EC

سازند نمکدار هرمز در منطقه بررسی شده زیر اثر پدیده دیاپیریسم در پیکر چند گند کوچک در یک امتداد با راستای شمال باختری - جنوب خاوری، در شمال روستای چاه گز، در سطح دشت، نمایان شده است. همبری این واحد با سنگ های الترامافیک هارزبورژیتی - دونیتی و مجموعه توربیدیتی - چرتی پیرامون خود با بی هنجاری کامل همراه است. این بی هنجاری نتیجه‌ی عوامل زمین ساختی متاثر از حرکت دیاپیری این سری است. از نظر سنگ شناختی،

سری هرمز دربرگیرندهٔ ترکیب درهم و به شدت تکتونیزه از دولومیت‌های فرسوده به رنگ زرد گراییده به سبز، دولومیت‌های بودار تیره رنگ، نمک، ژیپس، آنیدریت و مارنهای به رنگ روشن، سبز، زرد متمایل به سبز، قرمز و تیره است. در رابطه با سن این سری گواه‌های قطعی بدست نیامده است.

مزوزوئیک

سازند سورمه (Jsm)

برونزدهای سازند سورمه در گسترهٔ مورد پژوهش محدود به تنگ جزین در کوه دال نشین است و تنها بخش‌های بالای آن نمود دارد که شامل مجموعه‌ای از تناوب لایه‌های بسیار ستبر سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی متراکم به رنگ خاکستری تیره است. از نمونه‌های این واحد سنگواره‌های زیر با سن ژوراسیک بالایی (Callovian) تعیین شده است.

Trocholina sp., Millolidida, Tubiphytes sp. Echinoid's debris, shell fragments,

سازند فهلهیان (Kfa)

این واحد رسوی رخمنون کم گسترانی را در کوه دال نشین و پهنه‌های شمالی آن دارا است که از دیدگاه سنگ شناختی در برگیرندهٔ ستبرای نزدیک به ۲۵۰ متر از تناوب چینه‌های ستبر تا بسیار ستبر سنگ آهک با میان لایه‌های سنگ آهک رسی به رنگ خاکستری تیره همراه با لامینه‌های آهک ماسه ای است. سنگواره‌های شناسایی شده‌ی این سازند به شرح زیر است:

Pseudocrysallidina sp., Quinquelculinasp., Trocholina sp., Hiponophycus sp., Salpingoporella sp., Actinoporella sp., Cylindroporella sp., Pseudo cyclamina sp., shell framents, آثار سنگواره‌های بررسی شده در توالی رسوی این سازند، گویای سن کرتاسه پایینی (نشوکومین) است. مرز پایینی سازند فهلهیان با توجه به آثار زیست قدیمی جدا شده به گونه‌ای یکنواخت و پیوسته دما (Transitional,conformable) برسازند سورمه قرار دارد.

سازند گدوان (Kgd)

ردیف رسوی سازند گدوان به دلیل پایداری پایین سنگ نهشته‌های آن در برابر عوامل فرسایشی با ریختاری ملایم حدفاصل دو سخت و برجستهٔ فهلهیان (در زیر) و داریان (در بالا) نمود دارد و به سبب ناسازگاری لایه‌های مارنی و آهک مارنی آن در همچواری با گسیختگیهای با تغییرات کم و بیش در ستبرای همراه است. توالی سنگ شناسی این سازند در گسترهٔ مورد پژوهش با دو رخسار مشخص می‌شود.

ردیف سنگی سازنده گدوان در پهنه‌های جنوب باختری (در کوه نا انجر) در برگیرندهٔ مجموعه‌ای از چینه‌های نازک تا ستبر (۱۰ cm تا ۱ m) سنگ آهک و آهک رسی رنگ هوازدهٔ خاکستری متمایل به سبز و زرد و رنگ بکر خاکستری تیره و مارن است که در بردارنده سنگواره‌های فراوان پوستهٔ دوکفه‌ای بزرگ سیاه رنگ، شکم پا و خارپوست به همراه ترکیبات آهن دار است. ستبرای نزدیک به ۱۲۰ متر از این واحد نمود دارد.

سنگواره‌های ذره‌بینی شناسایی شده آن به شرح زیر است :

Echinoid's spine, Miliolid, Globierinellaoides, Ostracods, choffatella sp., Trocholina sp., برونزدهای این سازند در کوه دال نشین و پهنه‌های شمالی آن با مجموعه‌ای از تناوب چینه‌های سنگ آهک و سنگ آهک رسی با میان لایه‌های آهک مارنی نمود دارد و جدایش مرز زیرین آن با سازند فهلهیان با آثار زیست رخساره ای و ریختار ملایمتر آن انجام پذیرفته است. آن چنان که این مرز به گونه‌ای همساز (conformable) است.

سنگواره‌های ذره‌بینی شناسایی شده آن به شرح زیر است.

Pseudocyclammina sp., Choffatella sp., Lenticulina sp., Textularida, Ostracoda., Permocalculus inopinatus., Boueina sp., Algal frag., Echinoid's spine Gastropoda., shell fragments,

با توجه به موقعیت چین شناختی و دست یابی به شواهد زیست قدیمی، سنی هم ارز بارمین - آپتین برای سازند گدوان معین شده است.

(Kdr) سازند داریان

ردیف رسوی این سازند در برگیرنده لایه‌های ستبر تا بسیار ستبر سنگ آهک و آهک رسی سخت و چهره ساز با رنگ فرسایشی خاکستری و رنگ بکر خاکستری کمی تیره تا تیر است. رسوبات این سازند با ستبرایی نزدیک به ۲۵۰ متر بگونه‌ای همساز سازند گدوان را می‌پوشاند. سنگواره های ذره‌بینی شناسایی شده از نمونه های گرینشی آن به شرح زیر است.

Cuneolina sp., Orbitolina sp., Dictyoconus sp., Miliolids, Pseudocrysalidina sp., Iraqia sp., Lithocodium sp., Iraqia simplex., Cuneolina primitiva, Nautiloculina oolithica, Valvulammina picardi., Dictyoconus sp., Nummoloculina sp., Pseudolituonella sp., Textularida, Cyclamminidea, Miliolida, Pseudocyclammina sp., Echinoid's spine.

این سنگ واره ها بیانگر زمان آپتین برای سازند داریان است.

(Kkh) گروه خامی

در گستره پژوهش شده رخنمون هایی با گسترش کم در بخش شمالی هسته ساختمان تاقدیسی کوه دال نشین ردیابی شده‌اند که در برگیرنده لایه هایی از سنگ آهک ستبر تا بسیار ستبر، با رنگ بکر خاکستری تا خاکستری تیره اند. این برونزد ها بخشی از توالی رسوی گروه خامی اند که با اثر شدید عوامل زمینساختی همچون حذف شدگی ها و بهم ریختگی در مرز واحدها همراه است که بدین سبب در سطح نقشه بصورت یک واحد زیر نام گروه خامی نمایش داده شده اند.

(Kkz) سازند کژدمی

از دیدگاه ویژگی سنگ شناختی این سازند در گستره ای مورد پژوهش با دو رخساره ای متفاوت به شرح زیر مشخص می‌شود.

در پهنه های جنوبی گستره (کوه نا انجیر) ردیف سنگ شناسی سازند کژدمی در برگیرنده ای تنابوی از لایه‌های متوسط تا ستبر سنگ آهک و سنگ آهک رسی اربیتولین دار به رنگ خاکستری تا خاکستری گراینده به زرد (بیومیکروتی) و لایه‌های نازک تا متوسط شیل و مارن به رنگ خاکستری گراینده به زرد و سبز است که در بردارنده سنگواره های دو کفه ای، خار پوست و شکم پا است. ستبرای این واحد نزدیک به ۱۶۰ متر است که در برابر عوامل فرسایشی و زمینساختی با ریختاری ملایم و تغییرات کم و بیش در ستبرای همراه است.

سنگواره های شناسایی شده در این توالی به شرح زیر است.

Orbitolina sp., Pseudocyclammina sp., Crinoids, shell fragments, Algal debirs.

برونزد های این سازند در کوه دال نشین و پهنهای شمالی آن کربناتی شده و مجموعه ای از تنابو چینه های سنگ آهک بسیار ستبر، سخت و چهره ساز بالایه های متوسط تا ستبر (۳۰ cm) سنگ آهک، سنگ آهک مارنی و سنگ آهک رسی اربیتولین دار (Biomicrosparite, Biomicrite) خاکستری تو خاکستری تیره با ضخامت نزدیک به ۲۰۰ متر است.

سنگواره های شناسایی شده در این ردیف رسوی به شرح زیر است.

Orbitolina lenticularis, Orbitolina discoidea, Orbitolina conoidea., Iraqia simplex, Cyclammina sp. , Textularida, echinoid's spine, shell fragments. , Permcocalculus sp., Valvulammina picardi, Nautiloculina oolithica, Cuneolina cf. primitiva, Nummoloculina sp.,textularida,Lithocodium aggregatum. Pseudocyclammina sp., Verneuitina sp., Archeoalveolina sp., Spiroloculina sp. ,Algal fragments. , Gastropoda. , Bryozoan fragments.

آثار سنگواره های بررسی شده در هر دو رخساره ای سازند کژدمی، گویای سن آپتین-آلبن است. مرز زیرین این واحد با سازند داریان پیوسته نما (conformable) است و هیچگونه آثار و شواهد نشان دهنده ناهمسازی در این مرز نمود ندارد.

(Ksv) سازند سروک

از دیدگاه ویژگی سنگ شناختی، این سازند با ستبرایی نزدیک به ۴۰۰ متر، با چینه‌های متوسط لایه سنگ آهک به رنگ خاکستری تا خاکستری تیره آغاز می‌شود و با لایه های سنگ آهک خاکستری رنگ ستبر تا توده ای دنباله

می‌یابد و در بخش‌های بالایی با آثار پراکنده از ترکیبات آهندار همراه است که می‌تواند گویای هستن ناهمسازی فرسایشی در همبودی این سازند با واحد بالایی خود (سازند گورپی) باشد.

سنگواره‌های شناسایی شده از نمونه‌های گزینشی این سازند به شرح زیر است:

Stomiosphaera sphaerica, Calcisphaerula innominata, Lenticulina sp., Globotruncana sp., Brotenzia sp., Crinoid stem, Algal fragments Stomiosphaera conoidea, Hedbergella Weshitensis, Pythonella trejoi, Pythonella ovalis, Stomiosphaera sphaerica, Stomiosphaera conoidea, Rotalid., Textularida, Valvulammina picardi, Orbitolina spp., Nummoloculina sp., Miliolid., echinoid's spine, shell fragments, Permocalculus sp., Hensonella? sp., Globigerina weshitensis, Gastropoda, Cuneolina/Dicyclina sp., Vidalina sp., Ammobaculites sp., Rudist frag, Lithocodium sp., Thumatoporella parvovesiculifera.

این گونه آثار سنگواره‌ای گویای هم ارزی سنین این سازند با اواخر آلبین-سنومانین و یا قطعیتی نسبی با زمان توربین است. مرز زیرین این سازند با واحد کژدمی هم ساز و تدریجی (Conformable و Transitional) است.

سازند گورپی (Kug)

رخمنون‌های این سازند نمودهای کم گسترده‌ای در محدوده مورد پژوهش دارد و بدلیل پایداری پائین نهشته‌های آن در برابر عوامل فرسایشی و زمینساختی با ریختاری ملایم مشخص شده و بیشتر توسط نهشته‌های کواترنر پوشیده شده اند. ردیف سنگی سازند در پهنه‌های نمایان شده در سطح نقشه با دو رخساره مشخص می‌شود که به شرح زیر است:

ردیف سنگ شناسی این سازند در کوه نا انجیر شامل ستبرایی نزدیک به ۲۰ متر از تناوب به سنگ مارن (Biomicrite) و مارن به رنگ زرد گراینده به سیز و خاکستری نازک تا متوسط لایه است که بخش قاعده‌ای سازند گورپی را در بر می‌گیرد. مرز زیرین با سطح زیرین سازند سروک، دربردازده ندول و آثار ترکیبات آهندار، بگونه‌ای ناهمساز و فرسایشی است و همبودی زیرین این بخش از سازنده گورپی در این پهنه از نقشه، را لایه‌های توربیدیتی-رادیولاریتی بگونه‌ای بی‌هنچار و گسله پدید می‌آورد. بخش‌های زیرین سازند گورپی را در هسته تاقدیس کوه چهار روغنی رخمنون دارد که در برگیرنده لایه‌های شیلی و مارن سبز رنگ با لکه‌های قرمز همراه با میان لایه‌های سنگ آهک ماسه‌ای، آهک و کنگلومرای ریزدانه حاوی ترکیبات لیمونیتی است که بخش‌های زیرین نمود ندارد و همانگونه که گفته شد سطح زیرین آن با مجموعه توربیدیتی-رادیولاریتی پوشیده است.

سنگواره‌های ذره‌بینی شناسایی شده در این رخساره رسوبی از سازند گورپی به شرح زیر است :

Calcisphaerula innominata, Globot. concavata, Globot. renzi, Globot. bulloides, Hedbergella sp., Heterohelix sp., Lenticulina sp.,

در کناره خاوری کوه دال نشین روی سطح فوقانی واحد سروک را ستبرای نزدیک به ۵۰ متر از تناوب چینه‌های ستبر سنگ آهک و سنگ مارن سخت و متورق شده به رنگ هوازده‌ی سفید گراینده به زرد و رنگ بکر تیره می‌پوشاند. یادآوری می‌شود که در بخش‌های باختり کوه دال نشین (خارج از گستره مورد پژوهش) ردیف سنگی این رخساره در تناوب با لایه‌های چرتی نمود یافته است، که بگونه‌ای همساز و تدریجی به مجموعه توربیدیتی-رادیولاریتی پایان می‌پذیرد.

سنگواره‌های ذره‌بینی شناسایی شده در این توالی رسوبی به شرح زیر است :

Globotruncana sp., Radiolaria, Oligosteginids.

سنگواره‌های شناسایی شده در هر دو رخساره‌ی سازند گورپی گویای همخوانی سنی هم ارز Senonia را دارد.

سنوزوئیک

سازند جهرم (Ej):

رخمنون‌های سازنده جهرم گسترش شایان توجه در کوه روشن و پهنه‌های شمال باختり آن دارا است که با ریختاری بر جسته و دیوارسا نمود دارد. از دیدگاه ویژگی سنگ شناختی، این سازند با ستبرایی بیش از ۳۶۰ متر در بخش پی با تناوب لایه‌های متوسطه تا ستبر سنگ آهک دولومیتی، دولومیت‌های خاکستری روشن تا سفید و سنگ آهک‌های کریستالیزه و سیلیسی شده‌ی همراه با چرت آغاز می‌شود و با تناوب چینه‌های متوسط تا ستبر لایه سنگ آهک و

آهک های دولومیتی به رنگهای کرم، خاکستری روشن، خاکستری و کرم گراینده به قهوه ای (بیومیکریتی تابیواسپارتی) دنباله می یابد و در پایان، میان لایه های آهکی مارنی نیز به توالی رسوبی افزوده می شود.
سنگواره های شناسایی شده در این سازند به شرح زیر است :

Orbitolites complanatus, Alveolina sp., Valvulina sp., Miliolids, Textularids.

اینچنین آثار فسیلی گویای سینی برابر Early Eocene برای این توالی است. بخش پی سازند جهرم بگونه ای بی هنجاری و گسله واحدهای زیرین خود را می پوشاند. واحدهای زیرین و هم ارز با این سازند در گستره ای پژوهش شده، مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی و واحد سروک، داریان و فهلیان است.

سازند آغاجاری (Pla)

این واحد در گستره ای بررسی شده محدود به رخمنون های کم گستره ای در پهنه های شمال خاوری نقشه است که بخش های زیرین آن پوشیده است و بدليل پایداری اندک سنگ نهشته های این واحد در برابر عوامل فرسایشی و زمینساختی، ریختاری ملايم را نشان می دهد. ردیف سنگی بخش های نمایان این واحد در برگیرنده ستبرای اندک از تناوب لایه های نازک تا ستبر ماسه سنگ های کربناتی فرسوده و متورق (Bioclastic, ferruginous, glouconitic) به رنگ خاکستری گراینده به قهوه ای و سبز، ماسه سنگ های چرت دار، سیلت سنگهای خاکستری گراینده به سبز و میکرو کنگلومرا است.

سنگواره های شناسایی شده این سازند به شرح زیر است :

Rotalia beccarii, Globigerinoides cf. fistulosus, Oligoteginids (Reworked), Globigerinoides, Textularia sp., Orbolina sp. shell and algal debris, Orbolina biobata, Globigerinoides sp., Rotalia sp.

سنگواره های شناسایی شده بیانگر زمان Early Pliocene، معادل واحد سنگی آغاجاری می باشد.

سازند بختیاری (PIQb)

این سازند در گستره ای مورد پژوهش با رخمنون های کم گستره ای محدود به شمار خاوری روتستای قاسم آباد است که بخش های زیرین آن پوشیده شده است. از دیدگاه ویژگی سنگ شناختی در برگیرنده تناوب لایه های ستبر و بسیار ستبر کنگلومرایی با میان لایه های غیر ناپیوسته میکرو کنگلومرایی و ماسه سنگی با میانگین شیب حدود ۱۵ درجه است.

ترکیب اصلی دانه ها و قطعات آن آهکی و چرتی در ابعاد بیشتر قلوه سنگ با کرویت و گردگیری خوب و سیمان کربناتی است. پژوهش در ویژگی های سنگ شناسی اجزای این کنگلومرا، بیانگر وجود قطعات آهکی از واحدهای زمانی اوسن و کرتاسه و قطعات چرتی والترابازیکی است. بر پایه ویژگی های سنگ شناختی و شیب دار بودن لایه های آن و موقعیت چینه شناختی، سنی برابر پلیوسن بالایی تا پلئیوسن توون برای این واحد تعیین شده است.

پهنه خردشده (Crushed Zone)

واحد آهک الاؤلین دار^E

برونزد های این واحد بگونه ای کم گستره محدود به گوشه پایانه شمال خاوری نقش است. از دیدگاه سنگ شناختی این واحد با تناوبی از لایه های کم ستبرای ماسه سنگی و کنگلومرایی که ترکیبات اصلی ذرات و قطعات آن آهکهای تیره، اولترابازیک و رادیولاریت است، آغاز می شود و با تناوب لایه های سنگ آهک چهره ساز الاؤلین دار به رنگ خاکستری روشن دنباله می یابد. بخش های قاعده ای این آهک ها در بردارنده دانه های چرتی نیز است. هم بری این واحد^E با رخمنون های پیرامونی خود در گستره مورد پژوهش گسله است.

سنگواره های شناسایی شده در این واحد به شرح زیر است:

Nummulites globulus, Alveolina aragonensis, Somalina sp., Alveolina (Flosculina)sp., Orbitolina sp., Rotalids, Miliolids.

این گونه آثار فسیلی گویای سن Middle Eocene برای این واحد می باشد.

واحدهای فلیشی میوسن^f

رخمنون های کم گستره از این واحد، در حاشیه پایانی پهنه های شمال خاوری نقشه نمود دارد. ردیف سنگ شناسی و بخش های نمایان آن شامل تناوب لایه های ماسه سنگ آهکی، آهک ماسه ای، سیلت سنگ و مارن به رنگ خاکستری

گرایinde به سبز و قهوه‌ای با میان لایه‌های کنگلومرای کربناتی چرت دار است. همبری این واحد با آهک آلتوئلین دار E^{ne} بگونه‌ای بی هنجار و گسله است.

سنگواره‌های شناسایی شده در این واحد به شرح زیر است:

Nepherolepidina sp. , *Archaias* sp. , *Lepidocyclina* sp. , *Miogypsina* sp. , *Eulepidina* sp. , *Bigenerina* sp. , *Amphistegnla* sp. , *Heterostegina* sp. ,

فسیل‌های شناسایی شده بیانگر سن Early Miocene برای این واحد است.

پهنه توربیدیتی - رادیولاریتی

برونزد های مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی گسترشی در خور توجه در گستره‌ی پژوهش شده دار است. از دیدگاه سنگ شناختی ردیف رسوبی آن شامل تنابوی از لایه‌های چرتی، رادیولاریتی، شیلی، آهکی، آهک چرت دار، آهک ماسه‌ای، آهک تخریبی و کنگلومرایی است. که ترکیب زمان سنگی آن با نگرش به سنگواره‌های شناسایی شده، از پرمین تا کرتاسه پسین تعیین شده است. یادآوری می‌شود که تغییرات جانبی و همسانی رخساره‌ای ردیف رسوبی این مجموعه، رفتارهای واتنشی نیمه پلاستیکی و بروز سیمایی تام از سازواره چین خوردگی ناهمانگ در این مجموعه سبب ناتوانی در شناخت ستبرای راستین و طبقات زیرین و زیرین آن شده است.

در اینجا با توجه به برشهای چینه ای پرشمار که در پهنه‌های پوششی این مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی در گستره‌ی مورد بررسی برداشته شده است، بر اساس ویژگی‌های سنگی و زمان سنگی آنها، واحد های گوناگون زیر شناسانده شده اند.

PJ^l این واحد در برگیرنده چینه‌های بسیار ستبر سنگ آهک توربیدیتی بشدت کربستالیزه شده (به ندرت میکریتی) در بردارنده سنگواره مگالدون (تریاس فوکانی) و سنگواره‌های شناسایی شده زیر:

Climacammina sphacrica , *Climacammina cf. moelleri* , *Reichelina minuta* , *Globivalvulina vonderschmitti* , *Laxitusulina* sp. , *Cribrogenenna* sp. , *Geinitzina* sp. , *Agathammina* sp. , *Hemigordius* sp. , *Ostracoda*. shell fragments. , *Tubiphites oloscrus*

این چنین آثار فسیلی بیانگر زمان Late Permian است.

Miliolids, algal fragment, Crinoid debris.

این آثار فسیلی سن احتمالی ژوراسیک را دار است.

Rxnmون های PJ^{ne} با بخش‌های همسایه خود مرزی بی هنجار و گسله دارد.

TRJ^l این واحد در پهنه‌های جنوب تا جنوب باختری نقشه بیشترین گسترش را دارد. Rxnmون های آن شامل تنابوی از لایه‌های متوسط تا بسیار ستبر سنگ آهک، آهک تخریبی و آهک برشی همراه با چرت و میان لایه‌های آهکی چرتی و چرت آهکی است که گاه عدسی‌های چرتی نیز در آن نمود دارد. سنگواره‌های شناسایی شوند در این واحد زمان تریاس تا ژوراسیک بالایی را نشان می‌دهد.

Arenonidalina chialingchiangensis, *Trochammina almtalensis*, *Textrataxis inflata*, *Planlinvoluta* sp. , *Pilamminelia* sp. , *Fndothrya* sp. , *Arenonidalina* sp. , *Ammobaculites* sp. , *Lenticulina* sp. , *Valvulina* sp. , *Lagenidae*, *Echinoid spine*, *Crinoid fragment*.

این سنگواره‌ها نمایانگر زمان Late Triassic است.

Pseudocyclammina sp. , *Kurnulina* sp. , *Octaluculina* sp. *Octaluculina* sp. , *Cayeuxia* sp. , *Trocholina* sp. , *Nautiloculina* sp. , *Radiolaria* , *Echinoid spine*.

این چنین سنگواره‌های بیانگر زمان Late Jurassic است.

نباز به یادآوری است که در گستره‌ی پژوهش شده مارن‌های تیره رنگ وابسته به تریاس بالایی و همچنین گدازه‌های بالشی اسپلیتی گزارش شده از منطقه نیریز (گزارش نقشه ورقه ۱۰۰،۰۰۰:۱ نیریز) در مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی مشاهده نشده است.

J^l: Rxnmون های این واحد در پهنه‌های جنوب باختری گستره‌ی پژوهش شده در برگیرنده تنابوی لایه‌های متوسط تا ستبر سنگ آهک تخریبی، کنگلومرایی، ماسه‌ای و آهک چرت دار به رنگ خاکستری تا خاکستری گرایinde به

قهوه‌ای همراه با میان لایه‌های چرتی و چرت‌های آهکی به رنگ‌های قرمز، خاکستری و سبز است و با لایه‌های غیر پیوسته و عدسی‌های چرتی نیز در آن نمود دارد. سنگواره‌های شناسایی شده این واحد به شرح زیر است:

Prolopeneroplis slrialia., Nauliloculina oolithica, Trocholina sp. Pseudocyclamminidea., Lagenidea., Polymorphinid., Ostracoda. Aeollsoccus sp., Tubiphytes sp., Codiacees.

این سنگواره‌ها نشان دهنده زمان ژوراسیک (Callovian Oxfordian) است.

K^{r-ne}: رخنمون‌های این واحد در پهنه‌های شمالی آباده طشك نمود دارند. این واحد در برگیرنده لایه‌های متوسط تا ستبر سنگ آهنگ تخریبی به رنگ خاکستری روشن تا تیره، ریز تا درشت دانه همراه با میان لایه‌های چرتی نازک لایه و چرت‌های آهکی رنگ خاکستری، قهوه‌ای، قرمز و سبز است که گاه بگونه‌ای ناپیوسته نیز نمایان شده‌اند. سنگواره‌های شناسایی شده در این واحد به شرح زیر است:

Orbitolina sp., Orbitolina cf. conica, Cuueolina sp., Nautiloculina colithica., Cuneolina primitiva, Mesoendothyra sp., Tentulana sp., Miliolidea., Echinoid's debris, shell fragments, Lithocodium aggregatum., Cuneolina sp., Valvulina sp., Ethelia alba.

این سنگواره‌ها نمایانگر زمان آپتین آلبین است.

Calpionelliolae, Calpionella sp., Cristellaria sp., Trocholina sp., Lenticulina sp., Saccocoma sp., Globochata sp., Pseudoculites sp., Lagenidae, Ostracoda.

این سنگواره‌ها بیانگر زمان Neocomian است.

K^{r-ne}: این واحد در برگیرنده تنابو چینه‌های نازک لایه رادیولاریتی - چرتی، شیل و مارن سنگ سیلیسی به رنگ قرمز، قهوه‌ای، سبز، خاکستری و سنگ آهک سیلیسی ریزدانه به رنگ خاکستری تیره تا سیاه همراه با درون لایه‌هایی از سنگ آهک تخریبی خاکستری رنگ است. سنگواره‌های شناسایی شده این واحد به شرح زیر است:

_Globotruncana sp., Radiolaria Spicules., Calcisphaerula innominata lata., Calcisphaerula innominata., Pythonella ovalis., Stomiosphaera sphaerica., Globotruncana sp., Hedbergella sp., Heterohelix sp., Oligostegina sp., Crinoid's stems.

این سنگواره‌ها نمایانگر زمان Late Creataceous است.

JK^{r-ne}: این واحد در برگیرنده همه واحدهای ژوراسیک و کرتاسه، هم با رخساره آهکی و هم چرتی - رادیولاریتی، که تفکیک آنها ناشدنی می‌نماید است.

JK^{l-ne}: این واحد شامل همه واحدهای ژوراسیک و کرتاسه با رخساره‌ی آهکی که تفکیک آنها شدنی نبوده است.
JK^{r-ne}: این واحد در برگیرنده همه واحدهای ژوراسیک و کرتاسه با رخساره‌ی چرتی - رادیولاریتی است که تفکیک آنها ناشدنی می‌نماید است.

JK^{r-u-ne}: در گستره‌ی پژوهش شده، مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی در هم‌جواری با پیکره‌های اصلی آلترابازیکی در بردارنده تداخلهایی از توده‌های دونیتی-هرزبورژیتی سرپانیتze شده است که پیامد چینن تداخلی، بهم ریختگی لایه‌ها و پیدایش دگرگونی ضعیفی را در این مجموعه بوجود آورده است که در اینجا این واحد با نام JK^{r-u} شناسانده شده است نیاز به یادآوری است که واحدهای ژوراسیک و کرتاسه‌ی این واحد قابل تفکیک نبوده است. مجموعه توربیدیتی-رادیولاریتی در گستره‌ی مورد پژوهش بگونه‌ای بی هنجار و گسله و همراه با رانش، واحدهای زیرین خود (سازنده‌ای گورپی، سروک، کژدمی و داریان) را پوشش می‌دهد و چنانچه اشاره شد واحد گورپی در پهنه‌های شمالی باختری (خارج از محدوده مورد بررسی) با مرز تدریجی به مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی تبدیل شده است.

پهنه افیولیتی

d.hz

از مجموعه افیولیتی، تنها بخش‌های بی آن، که در برگیرنده سنگهای آلترابازیک بوده، در گستره مورد پژوهش رخ نموده است. این بروندزد ها از دیدگاه سنگ شناختی در برگیرنده‌ی سنگهای هرزبورژیتی به همراه لایه‌ها و عدسی‌های کم گستره‌ی دونیتی است که با نماد d.hz معین شده است کانی‌های کم گستره‌ی دونیتی است که با نماد d.hz معین شده است. کانی‌های این سنگ‌ها بطور عمده الیوینهای بشدت سرپانیتze شده (بطور معمول از نوع انتیگوریت)

با ساختمان غربالی (mesh structure) شماری ارتوپیروکسن به صورت بلورهای نیمه شکل دار و بی شکل کم و بیش سرپانیتze شده (گاهی باستیت)، و کمی کلینوپیروکسن به عنوان کانی فرعی را شامل می شود. از دیگر کانیهای فرعی آن می توان به پیکوتیت و کرومیت اشاره کرد که جایی جای در روند سرپانیتze شدن سنگ به خرج پیکوتیت (اسپینل قهقهه ای) کرومیت تشکیل شده است. لایه های دونیتی و کرمیت زیر تأثیر و تنش های پلاستیکی مجموعه مافیک، سیمایی عدسی و توده ای را بخود گرفته اند. در سنگهای آلترابازیک (d.hz) دایکهای پیروکسینیتی، دیا بازی و رودنگیتی دیده می شود. پیکره ای آلترابازیک (d.hz) در گستره ای مورد پژوهش نسبت به واحدهای رسوبی مجاور خود مرزی بی هنجار و تکتونیکی دارد و در پهنه های شمال باختری دگرگونی دینامیکی ضعیفی در واحد رسوبی داریان و مجموعه توربیدیتی-رادیولاریتی پدید آورده است. این دگرسانی در روند رویداد های تکتونیکی پس از کرتاسه در اثر راندگی و تغییر شکل دینامیکی پیکر آلترابازیک پدیدار شده است. درباره سن پیکره ای آلترابازیک، سن زمان پیدایش آن با نگرش به کهن ترین رخساره ای زمان سنگی دریای نوثوتیس (که در اینجا مربوط به پرمین رسوبات PJ_{ne} می باشد) با قطعیتی نسبی واحد زمانی پرمین آغاز تشکیل این پیکره ها است و تا کرتاسه دنباله داشته است. درباره این زمان جابجایی پسین و جایگیری در جایگاه کنونی آن، با نگرش و پوشیده شدن آن بگونه ای بی هنجار توسط واحد Ej و همچنین وجود ذرات تخریب شده از آن در قاعده EI ، سن و جلوگیری آن را در پایان کرتاسه بالایی و پالئوسن همزمان با رویداد لارامید می توان تعیین نمود.

مرمر چاه سوار آغا (M^m)

توده های کم گستره ای از مرمر با همبری بی هنجار و گسله در همچواری با سنگهای الترابازیک (d.hz) در پهنه های جنوب خاوری نقشه نمود دارد که این مرمر ها که گاه در درون خود و در سطح تماس با سنگ های مجموعه d.hz با اسکارن همراه است. درجه ای دگرگونی (Grade) بالای سنگهای مرمری یاد شده، که مرغوبیت ویژه ای برای کاربردهای ساختمانی به آنها بخشیده است، و همچنین بازیافت زونهای برشی در اسکارنهای موجود در سطح تماس این مرمرها با سنگ های ابر قلیایی که به گونه اسکارنهای متورق (foliated) نمود یافته اند. می تواند گویای حرکت های پلاستیک فراوان و حرکت نسبی توده های مرور نسبت به سنگ های ابر قلیایی و در نتیجه نابرجایی این سنگها و تحول و دگرگونی آنها زیر تأثیر فازهای کهن تر از لارامید، در نواحی شمال خاوری، و سپس حرکت توده های یاد شده به سوی نواحی گستره ای مورد پژوهش باشد. درباره سن این مرمرها، گواههای قطعی بدست نیامده و تنها آثار خرددهای آنگی بدست آمده در آن با قطعیتی نسبی نشانگر زمان مزو佐ئیک است.

نهشتہ های کواترنر

^bQ: این نهشتہ ها در برگیرنده تناوب لایه های کنگلومرا ای و میکروکنگلومرا ای سخت و متراکم با لایه بندی نامشخص همراه با میان لایه های پیوسته و ناپیوسته ماسه سنگی و رسی با ریختاری تپه ای است که با دگر شیی آشکار واحدهای کهن تر را می پوشاند. لایه های کنگلومرا ای این نهشتہ ها در برگیرنده قطعاتی با گردشگی خوب و با اندازه های گوناگون است از دیدگاه سنگ شناختی، این واحد در برگیرده قطعاتی از واحدهای کهن کرتاسه و ائوسن و اولترابازیک ها است.

^cQ: این نهشتہ ها در برگیرنده کنگلومرا های ستیر با سختی متوسط است که اجزاء آن در برگیرنده قطعات خوب گرد شده با اندازه ناهمسان، بطور عمدۀ در حد قلوه سنگ، پدید آمده است. جنس این سنگ نهشتہ ها در وابستگی مستقیم با سنگ شناسی ارتفاعات منطقه است.

^dQ: این سنگ نهشتہ ها پوشش آبرفتی پادگانه ها و مخروط افکنه های جوان را در گستره ای نقشه دربر می گیرد. اجزای این نهشتہ ها در برگیرنده قطعات درشت (قلوه و خرده سنگ) تاریزدانه (در حد ماسه، سیلت و رس) با گردشگی متوسط و تحکیم یافتگی ضعیف است.

^eQ: توده های لغزیده و ثقلی که نتیجه ای از لغزش و ریزش ناگهانی لایه های سنگی در شیب ها و پیرامون راندگیها است.

Q^s : این سنگ نهشته شامل قطعاتی از سنگهای تخریبی و واریزهای با ابعاد گوناگون است که بخش‌های پرشیب دامنه ای را می‌پوشاند.

Q^{gsc} : نهشته‌های کوهپایه‌ای تحکیم نیافته که اجزاء آن خرده سنگ به همراه نهشته‌های دانه ریز در حد ماسه، سیلت و رس است.

Q^{seg} : شامل نهشته‌های دانه ریز مانند ماسه، رس و سیلیت همراه با خرده سنگ (gravel) و با تحکیم یافتنی ضعیف است. این نهشته‌های جوان در کنارهای دشت‌ها دیده می‌شود.

Q^{ses} : نهشته‌های دشت‌های سیلابی در برگیرنده نمک و رس همراه با ماسه.

Q^{sec2} : رسوبات دشت‌های سیلابی، در برگیرنده نهشته‌های دانه ریز در حد رس و سیلت همراه با ماسه است.

Q^{scl} : نهشته‌های منتج از پهنه‌های مردابی که شامل رسوبات دانه ریز در حد رس و سیلت همراه با ماسه است.

Q^{se} : نهشته‌های دشت‌های سیلابی در برگیرنده رسوبات دانه ریز ماسه و سیلت به همراه رس است.

Q^{ces3} : نهشته‌های دشت‌های سیلابی در برگیرنده رسوبات دانه ریز رس و ماسه همراه با نمک است.

Q^{ss} : این رسوبات شامل ماسه‌های نمکی با جورشدگی خوب با کمی رس در حاشیه دریاچه می‌باشند.

Q^{cf} : شامل رسوبات پهنه‌ای رسی است.

Q^I : رسوبات محیط دریاچه شامل رس و لای (دریاچه‌های طشك و بختگان) را در بر می‌گیرد.

Q^{ap} : نهشته‌های محیط دشت سیلابی، بستر رودخانه و بستر آبراهه‌ها که بیشتر شامل رسوبات ماسه‌ای، شنی و قلوه سنگی است. این چنین رسوب‌هایی امروزه نیز در محیط‌های گفته شده در حال پیدایش اند.

زمین ساخت

ساختار کلی

بانگرشی به ویژگیهای سنگ شناختی موجود در بخش‌های گوناگون ناحیه بررسی شده (چنانکه در بحث چینه شناسی نیز یادآوری شده است) و اختلاف ارتفاع فراوان پی سنگ نیمه‌ی شمال خاوری گستره نسبت به نیمه‌ی جنوب باختری (که در نقش مغناطیسی هواپی آشکار است) از مرز محور بخش خاوری دریاچه طشك و کاهش نرخ کنش گسیختگی‌های با ساز و کار راندگی در پهنه‌ای جنوب باختری گستره نسبت به پهنه‌های شمال خاوری آن می‌توان رویه‌ی محصور در پیرابند گستره را از شمال خاور به جنوب باختر به ترتیب به پهنه‌های ساختاری خرد شده زاگرس، افیولیتی، توربیدیتی - رادیولاریتی و زاگرس مرتفع خارجی پیدا کرد.

زون خرد شده (Main Zagros Thrust Zone, or Crushed Zone) تنها بخشی کوچکی از ناحیه را در گوشه شمال خاوری به خود اختصاص داده است. زون افیولیتی-توربیدیتی از مرز Crush Zone آغاز می‌شود. این پهنه به دو ریز پهنه قابل جدایش است. زیر پهنه افیولیتی که تا گسل جهان آباد گستردگ است و هم پوش در زون زاگرس مرتفع داخلی است (گروه‌بندی پهنه‌های ساختاری ورقه‌ی ۱:۱۰۰،۰۰۰ سیوند توسط یوسفی و کارگر) و فاصله‌ی این زیر پهنه بسوی بخش‌های جنوبی گستره مورد پژوهش با زیر پهنه توربیدیتی-رادیولاریتی مشخص شده است که بر پهنه‌های شمالی زون زاگرس مرتفع خارجی هم پوش است. همچنین با نگرشی به همسانی سنگ چینه‌ای منطقه جنوب باختری، پهنه زاگرس فرهنگ چین خورده‌ی ساده و تکاپوی شدید تر از عوامل ساختاری همچون نرخ کنش گسیختگی‌های راننده موجود در مقایسه با پهنه چین خورده ساده پهنه یاد شده بعنوان ناحیه همپوشان پهنه‌های زاگرس مرتفع و زاگرس چین خورده‌ی ساده با نام پهنه زاگرس مرتفع خارجی External High Zagros مسلم می‌نماید. تغییرات رخساره‌ای پاره‌ای از سازندهای گستره زیر تأثیر رژیم‌های زمین ساختی گوناگون حاکم بر پهنه‌های ساختاری یاد شده در درازنای زمان (چنانکه در بخش تاریخ زمین‌ساختی ناحیه شرح داده خواهد شد) از دیگر جلوه‌های پهنه‌بندی ساختاری یاد شده است.

سیستم واتنش موثر و سرانجام سیمای ریخت زمینساختی و آرایه‌ی گسلش‌های بنیادین و تنش‌های ثانویه‌ی حاصل از ساز و کار آنها در ناحیه مورد گفتگو مؤثر از ساز و کارهای زمینساختی تنش‌زا در گستره‌های مجاور از آن شمار، مناطق خاوری است.

جدایش (Separation) شمالی جنوبی رخمنون‌های آهکهای کرتاسه بهمراه تغییر در روند اصلی زاگرس و همچنین حذف و زیر راندگی پهنه‌های افیولیتی و رادیولاریتی در ۲۵ کیلوگرمی پیرابند خاوری ورقه (خارج از محدوده مورد پژوهش، نقشه ۱:۲۵۰،۰۰۰ نیریز از انتشارات سازمان و نقشه مغناطیس هوایی نیریز و انار) نشان از جنبشی ستრگ در درازای مه گسلش‌های بطور تقریب کمانی و با روند شمار باختری-جنوب خاوری و شمالی - جنوبی است. تاثیر چنین حرکتی در الگوی گسیختگی‌های ناحیه و سیمای ریخت زمینساختی گستره‌ی مورد پژوهش همچون انحراف محور طاقدیس کوه دال نشین و تغییر روند نمادین زون افیولیتی در بخش خاوری پهنه‌ی مورد بررسی انکارناپذیر است.

پدیدارهای ساختاری

گستره‌ی مورد پژوهش دارای روند رایج ساختاری ۴۵ درجه شمال باختری است، هرچند که کوههای دال نشین با روند شمال خاوری - جنوب باختری و روشن کوه با روند ۳۰ درجه‌ی شمال باختر از این ویژگی مستثنی هستند. کوههای دال نشین و روشن کوه در باختر و خاور گستره با پیشینه‌ای از نزدیکی موجود در گستره و ریختار ویژه‌ی خود نمودی از الگوی اثربرداری بروزهای موجود زیر کنش عوامل زمینساختی کنشگر در پهنه‌ی مورد پژوهش هستند و به لحاظ چنین جایگاهی، شرح ساختار آنها لازم می‌نماید.

آهک‌های ائوسن روشن کوه سازنده‌ی بخش دیوار سای (Scarpment) این ناحیه هستندو با شبیعه‌ی شمال خاوری تنها در بخش‌هایی از کناره شمال خاوری خود دارای شبیعه‌ی جنوب باختری شده و یک ناویدیس زمینساختی (tectonic syncline) را به نمایش گذاردند. فزون بر این، بخش ستრگ از آهک‌های یاد شده زیر ساز و کار نیروی وزن خود و همچنین اثرات ثانویه‌ی گسیختگی‌های موجود بگونه توده‌های لغزیده نمود یافته‌اند. با توجه به ناهمگن بودن پیکره‌ی سنگ شناسی آهک‌های ائوسن روشن کوه نسبت به مناطق مجاور و جای گرفتن آهک‌های ائوسن و آهک‌های فهلیان، در شمال باختری این کوه، چنین بر می‌آید که آهک‌های ائوسن این ناحیه می‌باشند به علت رخداد حرکات لغزشی (الیستولیتی) با گسلشی از مناطق شمال خاوری به سوی مناطق جنوب باختری بنیاد گرفته باشند.

مه گسلیدگی‌های مرز شمال خاوری و جنوب باختری توده‌های ابر قلیایی (d.hz) و گسترش قطعات بیگانه‌ای از سنگ‌های اخیر در توده‌های توربیدیتی-رادیولاریتی بخش جنوبی روشن کوه (تشکیل واحد JK^{R-U}_{ne}) و پدیداری توده‌هایی از سنگ‌های دگرگونی در این ناحیه، بازگو کننده خاستگاه فرا رانشی (obduction) سنگ‌های افیولیتی ناحیه مورد سخن است.

کوه دال نشین این در بخش باختری گستره با تغییر روندی از شمال باختری - جنوب خاوری به شمار خاور-جنوب باختر، سیمایی ناهمگون به ریختار گستره‌ی مورد پژوهش بخشیده است. در شمار داده‌های در پیوند با چنین ساز و کاری میتوان از شمار تاقدیس‌های کوچک پدید آمده در بخش خاوری کوه دال نشین نسبت به نیمه‌ی باختری آن نام برد. مهمترین عامل پیدایش چنین ساختاری، شکل گیری تنش‌های اضافی به هنگام چرخش و تغییر روند این ناحیه است. چنین تغییری در روند ساختارهای ناحیه را در مناطق دیگر از جمله بروزهای کوچکی از سازنده سروک در مجاور بخش شمال باختری روشن کوه بگونه‌ای محلی و کم دامنه می‌توان بازشناخت. فرون بر این، دیگر نمود چنین پدیداری را می‌توان در جابجایی چپ گرد سنگ‌های ابر قلیایی شمال کوه دال نشین نسبت به توده‌های ابر قلیایی (d.hz) مجاور روشن کوه گواه بود.

در بخش‌های جنوبی ناحیه، توده‌های توربیدیتی - رادیولاریتی با سیستم چین خوردگی ناهمانگ (disharmonic) جای گرفته‌اند. تغییرات فراوان ستبر و حذف شدگی لایه‌ها به همراه رانشهای پی در پی و گاهی چرخش محور پاره‌ای از تاقدیسه‌های این منطقه زیر کنش گسیختگی‌های موجود در این بخش، در شمار پدیده‌های ساختاری رایج است.

افزایش چشمگیر گسیختگی های پویا در بخش های باختری این ناحیه، در نتیجه تشدید پیامدهای حاصل از تکاپوی گسلیدگیهای یاد شده همچون واژگونی شبیه لایه های موجود و تغییر روند محور تاقدیس و ناودیسهای محلی قابل پیگیری است. روند چیره دریاچه طشك در بخش باختری گسترده خاوری - باختری و در بخش خاوری پهنه ای بررسی شده شمال باختری - جنوب خاوری است. به دیگر سخن ریخت زمین ساخت (morphotectonic) این دریاچه گواهی بر کنش گسلش های راندگی با روند شمال باختری-جنوب خاوری در بخش های خاوری گستره است.

گسل های مهم ناحیه

گسل دال نشین

این گسل مرز شمال باختری کوه دال نشین را در می نوردد در چهره پدیده ای ثانویه از تکاپوی مه گسیختگی موسی خانی(نقشه سیوند) در شمال باختری گستره و گسلش بنیادین خاور ناحیه بررسی شده، با جنبش چپگرد خود جابجایی گسترده ای بروندزهای آهک های ائوسن و توده های ابر قلیایی را فراهم آورده است. آن چنان که پهنه افیولیتی در ناحیه باختری گستره تغییر روندی آشکار را مینماید. فزون بر این، حرکت چپگرد این گسیختگی تاثیری بسزا در چرخش کوه دال نشین از شمال باخته - جنوب خاور به شمار خاوری - جنوب باختری داشته است. بررسی نقشه ای مغناطیس سنجی هوایی گواهی بر کنش گسیختگی یاد شده است. کنش گسیختگیهای با سوی شمال خاوری-جنوب باختری و با رفتاری چپگرد در توالی توربیدیتی - رادیولاریتی شمال و خاوری دریاچه بختگان نیز برآورد پذیر است. این چنین گسلشها بی با تکرار ساز و کاری همسان با بخش شمالی گستره، در تغییر سوی بخش هایی از رخمنون های رادیولاریتی همچون کوه پیچکان از شمال باختری - جنوب خاوری به شمال خاوری - جنوب باختری نقشی مهم بر عهده داشته اند.

گسل طشك

روند و اختلاف ارتفاع حاصل از فعالیت این گسل در نقشه مغناطیس سنجی هوایی آشکار است. از شمال باختر دنباله ای ابر گسیختگی موسی خانی (ورقه ای سیوند) است و پس از گذر از شمال ارسنجان (بیال جنوب باختری کوه سنگ سیاه) و میل (plunge) جنوب باختری کوه دال نشین به موازات محور دریاچه ای طشك گذر می کند و در مرز جنوب باختری رخمنون های ابر قلیایی کناره ای جنوبی گستره ای بررسی شده آثار کنش آن در پیکر گسلشها با ساز و کار راندگی نمایان است. راندگی توده های ابر قلیایی بر مجموعه واحد JK^{۱۱} از جلوه های این چنین-ساز و کاری است. به سوی جنوب خاور در گوشه ای جنوب خاوری گستره، روند این گسیختگی از شمال باختری-جنوب خاوری با تغییری ناگهانی به شمالی - جنوبی بر می گردد و سپس به گسل بختگان (در خاور محدوده ای ورقه ای آباده طشك) می پیوندد. کنش این گسیختگی به همراه چرخش کوه دال نشین از مهم ترین عوامل ایجاد ریختار (morphology) کنونی دریاچه طشك هستند.

مجموعه گسلی جهان آباد

این دسته (zone) گسلی با سازوکار راندگی، بخش خاوری گستره (دشت جهان آباد) و نیمه ای شمالی بخش باختری پهنه ای مورد بحث را متاثر ساخته است. تکاپوی این دسته از گسیختگیها در نیمه خاوری گستره بروندزه دیاپیرهای نمکی در سطح زمین را باعث شده است. شبیه سطحه ای گسیختگی های یاد شده در مرز جنوبی و شمالی این دسته گسل ها به سوی شمال خاور است. جایگیری توده های افیولیت بر مجموعه ای توربیدیتی - رادیولاریتی در کناره های جنوب باختری این پهنه، جنبشهای با ساز و کار راندگی و با شبیه سطحه ای شمال خاوری را در این مناطق نمایان ساخته است. در مرز نیمه ای شمال خاوری کوه دال نشین توده های ابر قلیایی افیولیتی زیر کنش این گسیختگی بر رخمنون هایی از سازند گورپی رانده شده اند.

مجموعه گسلی نا انجیر

در پیکره دسته ای از گسل های طولی با شبیه سطحه ای چیره شمال خاوری و با سوی شمال باخته - جنوب خاور توالی توربیدیتی - رادیولاریتی را در بخش جنوب باختری محدوده ای مورد پژوهش در نوردیده اند. نمود تاقدیس و

ناودیسه‌های پرشمار و نا متقارن همراه با بی هنجاری در شیب لایه‌ها و ایجاد ساخته‌های فلزی (shuppen) در منطقه‌ی زیر کنش مجموعه گسیختگی یاد شده در شمار جلوه‌های ریخت زمینساختی منطقه مورد نظر است.

تاریخ زمینساختی گستره

با نگرشی ژرف در ویژگی‌های چینه شناختی واحد های گوناگون سنگی در گستره‌ی بررسی شده می‌توان دریافته‌هایی درباره پیشینه‌ی حوضه‌های رسوبی و خاستگاه آنها، در نتیجه همخوانی این ویژگی‌ها با ساز و کارهای زمینساختی بازیافت.

ویژگی‌های چینه شناختی توالی رادیولاریت‌ها (چنانکه در بحث چینه نگاری گذشت) به سانی است چه می‌توان آغاز پیدایش حوضه رسوبی آنها را به پرمین و تداوم آن را تا کرتاسه بالایی انگاشت. توالی رادیولاریت‌های پراکنده در پهنه‌ی بررسی شده فزون بر این تغییرات فراوان درستبرای لایه‌های گوناگون که تحت تاثیر عواملی چون تغییرات ژرفای حوضه‌ی رسوب گذاری به هنگام ته نشینی و یا پدیده‌های زمینساختی پس از رسوب گذاری و در حین یا پس از چین خوردنی واحدها، همچون تشکیل چین های نامتقارن و همچنین ایجاد گسیختگی های کنشگر و در نتیجه راندگی، حذف شدگی و تکرار بخش‌هایی از توالی مورد نظر، جلوه‌هایی از تغییرات رخساره ایرانیز شامل می‌گردند. حوضه‌ی توربیدیتی یاد شده به سوی مناطق شمال خاوری (مناطق مرکزی گستره) ژرف تر می‌شود و پیکره‌ی سنگ شناسی آن از تناوب چرت و آهک به چرت‌های توده‌ای قرمز رنگ تغییر می‌یابد که این تغییر رخساره می‌تواند گواهی بر افزایش چشمگیر ژرفای حوضه‌ی رسوبی یادشده در مناطق شمال خاوری باشد.

فاز لارامید بنیادگذار اشکوب اصلی زمینساختی در گستره‌ی مورد نظر است. رخداد فرارانش (obduction) توده‌های ابر قلیایی و در نتیجه آشفتگیها و دگرگونیهای با درجات متوسط و تداخل بیگانه وار (الیستولیتی) حجم هایی از افیولیت‌ها در چرت‌های توده‌ای مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی پیش از آن را می‌توان از مهمترین نمایه‌های رخداد لارامید در این ناحیه انگاشته و همچنین وجود قطعات تخریبی پیکر ابرقلیایی و مجموعه رادیولاریتی در قاعده واحد E¹ از پیامدهای پسین این فاز است. فرون بر این، با توجه به آنچه در بخش چینه شناسی گذشت، تشکیل توده‌های ابرقلیایی یاد شده همزمان با فاز کیمیرین پیشین (گسترش نئوتیس) مسلم است.

تغییرات رخساره ای سازندهای گورپی و کژدمی، نشان‌دهنده کاهش ژرفای حوضه‌ی رسوبگذاری در مناطق شمالی، زیر تاثیر حرکت‌های خشکی زائی فاز کیمیرین پسین (L. Kimm.) با آهکی تر شدن توالی سنگ شناسی سازنده‌های یاد شده به سوی مناطق شمالی نشان پذیر شده است.

ناهمسازی فرسایشی میان سازنده‌های سروک و گورپی را می‌توان به ساز و کار گامه ای هم ارز با ساب هرسی نین در این ناحیه وابسته دانست. همچنین می‌بود واحدهای کرتاسه بالا - پالئوسن و ائوسن بالا - میوسن، به ترتیب، در وابستگی با تأثیر فازهای لارامید و آلپ میانی شایان یادآوری است. مرمرهای رخمنون شده در مناطق چاه سوار آغا و جاهای همانند آن که در روند رخدادهای زمینساختی کهن تراز لارامید دگرگونیها با درجات شدید را متحمل شده اند، زیر عملکرد رخ داد لارامید در قالب سفرهای رورانده از مناطق شمال خاوری به سوی گستره‌ی مورد نظر رانده شده‌اند. نموده قطعات اسکارنی در درون توده‌های مرمری شده نشان از کنش گستره‌ی زونهای برشی (shear zone) و تغییر شکل‌های پلاستیک توده‌های مرمر زیر اثر تنشهای وارد شده در روند گامه های زمینساختی کهن تراز لارامید و بیش از رانده شدن سنگ‌های یاد شده به محدوده گستره‌ی بررسی شده است.

و سرانجام، ناپیوستگی میان نهشته‌ای کنگلومرایی و شیب دار (PLQb) و کنگلومرای افقی (Qb) و جلوه‌های ریخاری یافت شده همچون تغییر روندهای پاره‌ای از تاقدیسهها و برزنه‌های سنگی دیده شده از تاثیر گامه پاسادین و سایر فازهای آلپی جوان در ناحیه است.

زمین شناسی اقتصادی

گستره‌ی بررسی شده با نگرش به جایگاه ویژه‌ی آن در زاگرس از توان معدنی بالایی برخوردار است که در این راستا می‌توان به معادن فعال زیر اشاره کرد:

معدن کرومیت چشمeh بید (دارای ۹ تونل استخراجی) حسین خانی، کشتک و دوتوهک.
معدن منگنز خواجه جمالی و آباده طشك.
معدن سنگ چینی چاه سوار آغا.

نتایج و پیشنهادات حاصل از مشاهدات صحرایی جهت پی جویی و اکتشافات در پهنهای با توان معدنی به شرح زیر است.

واحد توربیدیتی - رادیولاریتی منطقه پیچگان جهت پی جویی منگنز.
الترابازیکهای گوشه شمال باختری نقشه جهت پی جویی کرومیت.
پی جویی عناصر نادر و پلاتین و منیزیت در آلترابازیک گستره مورد پژوهش.
آهک های روشن جهرم، آهک های Pd_{J} مجموعه توربیدیتی - رادیولاریتی و آهکهای ساختمانی و کارگاههای پودر سنگ و موزاییک سازی.
پی جویی کانسارهای سرب و روی در سنگ نوشههای کرتاسه و ژوراسیک (بنگستان و خامی).